

Kreds af Arbejdere, der skal deltage i Foranstaltningen, maa være deres langvarige Arbejdsløshed og deraf følgende Fjernelse fra deres Fag, medens det i og for sig ikke kan være af afgørende Betydning, om vedkommende i et større eller mindre Omfang har set sig i Stand til at klare sig uden offentlig Hjælp.

For saa vidt angaar arbejdsløshedsforsikrede, er man enig med Raadet i, at Arbejde ved Foranstaltninger efter Loven ikke bør staa aaben for forsikrede, der oppebærer vedtægtsmæssig Understøttelse, bortset fra den Gruppe af arbejdsløshedsforsikrede, der i Kraft af en Kassen meddelt Dispensation fra Arbejdsløshedslovens § 15, Stk. 4, er berettiget til vedtægtsmæssig Understøttelse. Der kan næppe være Tvivl om, at den langt overvejende Del af de arbejdsløshedsforsikrede, der har været uden Adgang til vedtægtsmæssig Understøttelse, har været nødsaget til at søge Kommnehjælp, men man anser det ikke for paakrævet udtrykkeligt at foreskrive, at de skal oppebære Kommnehjælp paa det Tidspunkt, da de søger Deltagelse i Foranstaltningen, idet der ogsaa bør kunne anvises saadanne arbejdsløse, der uanset langvarig Arbejdsløshed i større eller mindre Omfang har været i Stand til at klare sig selv, Deltagelse i Arbejdet.

For saa vidt angaar ikke-forsikrede mener man, at de samme Betragtninger gør sig gældende, saaledes at ogsaa her det afgørende Kriterium er deres langvarige Arbejdsløshed.

ad 3. Ogsaa med Hensyn til Arbejdsløshedsraadets Udgangspunkt i denne Relation er Ministeriet enig, og Ministeriet er af den Opfattelse, at det retteste vil være, at man, naar det drejer sig om Arbejder, der udføres direkte eller indirekte af Staten, udbetaler den Arbejds løn, der er gældende efter de almindelige Overenskomster mellem Arbejdsgivere og Arbejdere for den Art Arbejde, og saaledes at der derefter anvises de arbejdsløse Deltagelse i Arbejdet i et saadan Omfang, at der, naar alle Forhold tages i Betragtning, er sikret dem en økonomisk Fordel gennem den indtjente Løn set i Forhold til den Understøttelse, de efter deres Forhold ellers vilde være henvist til. Afgørelsen af, i hvilket Omfang den enkelte arbejdsløse herefter skal deltage i Arbejdet, træffes af Arbejdets Ledelse, men man har dog fundet det rettest at angive de Grænser, indenfor hvilke de enkelte arbejdsløse normalt skal deltage i Arbejdet, saaledes at Arbejdstiden for den enkelte indenfor disse normale Grænser fastsættes under

Hensyntagen til hans Forhold, i første Linie Omfanget af hans Forsørgerbyrde og Levevilkårene paa det Sted, hvor han er hjemmehørende.

Til Lovforslagets enkelte Bestemmelser skal man i øvrigt knytte følgende Bemærkninger:

ad §§ 1 og 2.

Det er i § 1 fastsat, at Statens Udgifter i Lovens Gyldighedsperiode, nemlig Finansaarene 1935—36 og 1936—37, ikke kan overskride ialt 36 Mill. Kr.; dette Beløb er Statens Nettoudgift og er altsaa ikke noget Udtryk for det samlede Beløb, for hvilket der kan sættes Arbejder i Gang, idet Landets Kommuner i Medfør af § 7 afholder 40 pCt. af Udgifterne til Arbejds løn.

For saa vidt angaar de under a) nævnte Statsarbejder og med Hensyn til den almindelige Karakter af de Arbejder, der overhovedet kan komme i Betragtning efter Lovforslaget, skal man henvise til de foranførte almindelige Bemærkninger. Med Hensyn til de kommunale Arbejder, der kan iværksættes efter Loven, skal man bemærke, at Kommunerne som almindelig bekendt hidtil i stort Omfang har ladet udføre Arbejder til Afhjælpning af Arbejdsløsheden, idet en Række Kommunalbestyrelser har fundet det bedre at beskæftige de arbejdsløse i Stedet for at yde dem Understøttelse. For saa vidt disse Arbejder har været af en saadan Betydning og er iværksat paa saadanne Vilkåre, at de kunde godkendes efter Arbejdsløshedslovens Bestemmelser om Nødhjælpsarbejder, er der ydet Tilskud til dem efter Arbejdsløshedslovens § 31, men dette er, som tidligere omtalt, hidtil kun sket i uvæsentligt Omfang. Efter at den ved Socialreformen skabte Refusionsordning er traadt i Kraft, har man derhos fundet det rigtigt, at der bliver ydet Kommunerne mellemkommunal Refusion for en Del af Udgifterne til de Arbejder, som Kommunerne iværksætter til Afhjælpning af Arbejdsløsheden blandt arbejdsløse, der understøttes med Kommnehjælp, og der er tilvejebragt Hjæmmel herfor ved Loven af 15. December 1934.

De i nærværende Lovforslag omhandlede Arbejder medfører ingenlunde, at der ikke mere er Plads for Iværksættelse af kommunale Arbejder efter de foran nævnte Bestemmelser. For det første kræves der, for at et Arbejde kan henføres under det foreliggende Forslags Regler, at *almene* Hensyn skal tale for dets Iværksættelse, saaledes at et Arbejde, der kun har Interesse for ved-